

ATENCIÓ ALS PETITS

Benvolguts diocesans:

En el capítol 18 de l'evangeli de Sant Mateu es conté un discurs de Jesús als guies de la comunitat. Aquest discurs té com a punt de partida aquesta pregunta que realitzen els deixebles: "Qui és el major en el regne dels cels?". Jesús respon realitzant un gest: crida a un fiet, el posa enmig d'aquells deixebles i diu: "si no us convertiu i us torneu com els fiets, no entrareu en el regne dels cels". A continuació adverteix sobre el perill d'escàndol i diu: "Compte amb menysprear a un d'aquests petits". Finalment, presenta la paràbola de l'ovella perduda, que en aquest Evangeli té un sentit una mica diferent a com la presenta sant Lluç, perquè aquí no parla tant de Déu com dels cristians, que mai han de perdre de vista les ovelles més febles. Conclou Jesús dient: "no és voluntat del vostre Pare que està en el cel que es perdi ni un d'aquests petits".

L'Església no pot mai perdre de vista als més petits, a les ovelles més febles. Per a això, hem de abocar-nos als que tenen més necessitat, prestant-los una atenció privilegiada i sent capaços de tots els sacrificis per ells. Compartir amb el petit és un valor irrenunciable per a la comunitat cristiana.

Dietrich Bonhoeffer, un pastor protestant de gran altura moral, que va ser afusellat pels nazis en la presó de Flossenbürg, va meditar molt sobre aquest passatge de l'evangeli i va deixar escrites aquestes paraules: "Tota comunitat cristiana ha de saber que no sols els febles tenen necessitat dels forts, sinó també que els forts no poden menysprear als febles. L'exclusió dels febles és la mort de la comunitat" (La vida comuna). El centre de la comunitat no pot ser ocupat pels forts i poderosos, que s'imposen sobre els altres, sinó pels homes i dones que saben beneir, abraçar, acollir i servir als més febles i necessitats.

D'aquesta manera, cada parròquia i cada comunitat cristiana podrà ser espai d'acolliment, casa oberta als més petits, lloc en el qual trobin esperança. Hem d'oferir a tots ells camins d'amor gratuït i promoció, d'afirmació i creixement. Fugim del perill de replegar-nos i tancar-nos en nosaltres mateixos i siguem Església que obeeix al Pare i es preocupa que no es perdi cap dels petits.